

Πᾶν βρακοφόρος βράμις
τῆς Ἀρχῆς νὰ καταλάβω,
καὶ συμπλάσῃ τὰς Ἀνάμεις
τῆς Ἐδρώπης ν' ἀπειλήσω.

Πᾶν πᾶν νὰ γυρίω οὐ τρισένοθα βουὰ
μὲ τὸν Φοῦρη, μὲ τὸν Μάνο,
καὶ συνέντευξί νὰ κάνω
μὲ τὸν Γάλλο σπαθοφόρο καὶ μὲ τὸν μακαρονᾶ.

Χαίρε, λάβαρον τῆς Λαύρας... τρέχω πρὸς τὸ Θέριον...
οὐ τοὺς τίτους πολεμίους τῆς Ἑλλάδος θέριον.

Π.—Κι' ἐγὼ μὲ βράμια σήμερα φωνάζω σ' ἴλους ζήτω,
καὶ πρὶν νὰ δώσω δυνατὸ τοῦ Φασουλῆ στήλαρι
κι' ἐγὼ, παιδιὰ, τὴν ἔρωσον ἐξ Ἀθηῶν κηρύττω,
διήλε το' ἀποθαμμένοι τους, διήλε το' ἀπομεινάρου.

**Ὁ Φασουλῆς κραυγάζων ἀπὸ ἐτύλον
ὅτὸ πλῆθος τῶν σοφῶν ἀρχαιοφίλων.**

Ὡς εὐ παρέστητε λοιπὸν, ἀρχαιολόγων σήμερ,
οὐ τοῦτο τὸ καμίν,
κι' ἀπὸ τὸν στίλον τουτιοῦ
τοῦ θείου Παρθενῶνος
ὁ Φασουλῆς σὰς προσφωνεῖ
περιφραδῶς κι' ἐνότως.

Ἀρχαιολόγων σήμερα συνέθριον μεγάλο...
σὰς δέχεται κι' ὁ Παρθενῶν
κι' ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀθηῶν,
ποῦ θὰ τὴν ἐγνωρίσατε καθὼς δὲν ἀμυβρίλλω,
καὶ περὶ τὸν μοῦ φαίνεται νὰ σὰς τὴν λογορήσω
χωρὶς νὰ φιλαρήσω.

Τὸ πᾶν τῶντι κλασικὸν κι' ἀρχαίον ἐδὼ πέρα,
πανάρχαιον τὸ χῶμα μας,
ἀρχαίη κι' ἡ βόθρα μας
κι' ἡ σκότη μας κι' ἡ λέρα.

Πανάρχαιοι πραγματικῶς κι' οἱ τὸν ἐξολιμοῖ
κι' ἐπιπ' οἱ περιιλῆτοι προῦπολογισμοῖ,
καὶ τῶν στρατιῶν τὰ σχέδια κι' οἱ στίλοι μας οἱ νέοι,
κι' ἀρχαίον πνεῦμα τῶς Ρωμηοῦς εἰς διὰ τοὺς ἐμπνετε.

Ἐλπίε νὰ θανατώσατε μ' ἐμὰς τοὺς διαφόρους
καὶ πασαρχαίους χῶρους,
κι' ἄν' ὄητε πράγματι ἄγρευτῆ
ὁ ἕκειςος ἀποσώδηποτε,
νὰ τὰ περᾶν' ἐν οὐρανῷ
καὶ νὰ μὴ λείτε τίποτε.

Νὰ κι' ὁ περὶφημος ναὸς τῆς Νίκης τῆς Ἀπέρου,
πρὸς τοῦτον δι' οἱ σύγχρονοι φερόμεθα τροχάδην...
ἐδὼ τὰς νίκας κηρύττομεν τοῦ Κόντε καὶ τοῦ Γέρον,
ποῦ τὰς κιντίζουσι βάρβαροι καὶ φέγγουν προτροπάδην.

Ἐπὶ μέρος, ὅπου καὶ πουλῶν ἐυόδης κουκουλιὰ
τὴν γῆν δὲν κηλιδῶνε,
κι' ἡ πάγκalos ἐβλάστησε τῆς Ἀθῆνας ἑλῆα,
καθὼς καὶ τὸ πορδόν.

Εἰς ταῦτα τάτωματα τοῦ θείου Παρθενῶνος
ὅτὸ μέλλον δὲν θὰ βλέπετε πομπὰς Παναθηναίων,

ἡ μάχας τῆς γλαυκώπιδος μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος...
θὰ γλέψουν μάχας καὶ πομπὰς μόνον ἡμῶν τῶν νέων.

Εἰς ταῦτα, φίλοι μας καίτοι,
θὰ βλέπετε περιμάλῃ
κι' ἀρχαίως ὄρατον
τὸν πρῶτον Κερωνναῖον,

καὶ θὰ τὸν στήφῃ γλαυτῶν μ' ἑλαίαν ἢ γλαυκώπις,
καὶ δ' ἀπομεινὸν χάσκοντες οἱ ἔξενοι τῆς Ἐδρώπης.

Ἐκεῖ θὰ βλέπετε γλυπτόν
κι' ἕνα σαρβάβαλον σεπτόν,
τοῦ Κορδοθητοῦ τὸν γέροντα
νέας σαυίδας ἀίοντα.

Εἰς ταῦτα τάτωματα θὰ βλέπετε γλυπτὰς
τῶν διαφόρων ἐκλογῶν τὰς μάχας τὰς σεπτὰς,
καὶ τὴν πομπὴν τῶν νικητῶν, ποῦ θὰ φωνάζουσι φόλα,
μὰ καὶ τὰνδραγαθήματα τῶν νεωτέρων διὰ.

Ὅποσους ἐπιστήμονας σοφοὺς παρατηροῦ
στὴς τέχνης τὸ κρησφύγετον, τῆς ὄντως δουλιήτου...
καλῶς μὰς ἤλθετε στὰς κλεινὰς, μεγάλας Μασπερῶ,
θὰ ὄητε ἐμπρὸς σου ζωπαναῖς τῆς μοῦμας τῆς Αἰγύπτου.

Ἐτοῖ πρὸς τὸ Συνέθριον ἐν ἀσπαρῇ καὶ κρότῳ,
ποῦ μετρη τρεῖτων οὐρανῶν ὑφῆνοι τὰς Ἀθῆνας,
κι' ἄν' σὰς στραβάσω, κῆρυκα, κανένα βαρελόντο,
νὰ ἔξερετε πὸς δι' αὐτὸ δὲν ἔχομεν εὐθύναν.

Σὰς δέχει ἑορτάζουσα τὴν Παλιγγεσσίαν
μὲ τ' ἀναμμένα τόξα τῆς καὶ μὲ φαροχλοῖαν
ἢ πρῶτῃ φαιτοπάροχος, τῆς Ἀθῆνας ἡ χόρα,
ποῦ καὶ σποὺς νέους γράφαται καὶ σποὺς ἀρχαίους χάφτας...
κι' ὁ τῆς Παιδείας Ἰγπουρῶς ὁ Καραπάνος τῶρα
σὰς προσφωνεῖ γλυκίστομος μὲ Γαλλικὰ τῆς Ἀργας.

**Καὶ καμπόδαϊς ποικιλίας,
ἢ ἄλλους λόγους ἀγγελλίας.**

Ἐπὶ τῷ Τυμονιδῇ τρέξετε, κυρία καὶ κοπέλαις,
καὶ πάρτε τοῦ καλοκαιροῦ μεταξοταῖς ὀμπρέλαις.

Ἐπὶ τῷ Τυμονιδῇ τρέξετε, τοῦ Ζήση τοῦ γρωστοῦ,
βιομηχάνου σήμερον τῶντι θανατοῦ.

Ὀμπρέλαις ἴδου τῶν ἐδῶν τῆς νέας ἐποχῆς,
κομψοῦτος, λεπτῶτος, καὶ νόσης ἀνοχῆς.
Σὰς βεβαῶν, κυρία καὶ μόν, πὸς μὴτε σ' ἰπὸ Παρίσι
δὲν βρισκόμην παρομοίαις ὀμπρέλαις σάν τοῦ Ζήση.

Ὅδὸς Αἰλίου... γέγηρα νὰ πάτε δίχως ἄλλο...
ἔχει κι' ὀπιοκατόσημα σ' ἰπὸν Πειραιᾶ μὲγάλο.

Ἐἴχα καιρὸ, μορὲ παιδιὰ, νὰ ψάλλοι τὸ γνωστὸ
τῆς ραπτικῆς κατόσημα τὸ κομοξακουστὸ,
τοῦ Γεώργη τὸ κατόσημα τοῦ Παπτακοῦδονου,
ποῦναι τὸ καταφύγιον καὶθε πραινεουσῶνον,
καὶ σποῦ Σταδίου τὴν ὁδὸν φεγγρολεῖ καὶ λάμπει,
κι' ὄντως τὸ βλέπει σταματᾶ καὶ θέλει μέσα νηλεῖ.
Τὰ χελιδόνα, βεβ παιδιὰ, μὰς ἤλθαν τὰ Μασπερῶνα
καὶ τρέξετε νὰ κόψετε τὰ ποῦχα τῶν τοῦξιδάνα.
Τὰ χελιδόνα κελαιδοῦν καὶ τῆς φοιλαῖς τὸν στήνον,
κι' ὄσοι μ' ἑλίδια τρέφονται πὸς Ἰγπουροῦ θὰ γίνουσι
ἔς σπεύσουσι σ' ἰπὸ κατόσημα τοῦ Γεώργη μὲ παρὰ
νὰ καταλάβουσι τὴ δὲ πῆ βελίδα μὰ φορὰ.
Ἐταῖ τεχνίτης θανατοῦσος ὁ Παπτακοῦδονου
καὶ γὰρ τὸ μπόι γίγαντος καὶ γὰρ τὸ μπόι νάνου.